

4

K r y t y k i p o e t a
=====

Krytyk poecie wytknął w sporze:

- Poezja twa
Moc błędów ma.
Pamiętaj - życie jest jak morze,
Musisz nurkować aż do dna.

Wierząc, że to mu dopomoże,
Poeta - nurka dał na dno.

I jeszcze raz
I jeszcze sto.

Wreszcie błagalnym tonem rzekł:

- Starczy ... już dość mam materiału ...

A krytyk, deptając gniewnie brzeg,

Krzyczy wciąż:

- Mało !

Mało !

Mało !

Poeta, sapiąc, mówi doń:

- Nie mógłbyś pomóc mi, mój drogi ?

- O, nie! Za nic nie wejść w toń,

Obawiam się przemoczyć nogi ...

x

Powiecie - krytyk nieuczynny,

Lecz tu nie o to chodzi wcale:

"Zgłębiajcie życie!" - radzi innym,

A sam od życia stoi z dala!

x x x